

Sygn. akt IX Ka 962/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Sędkowski

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2013 roku

sprawy

R. S. (1)

oskarżonego o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.91§1 kk

D. M.

oskarżonego o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.64§1 kk w zw. z art.91§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego D. M. prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą we Włoszczowie

z dnia 26 marca 2013 roku sygn. akt VII K 151/13

na podstawie przepisów art. 437§1 kpk, art. 456 kpk, art. 636 §1 kpk

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zasądza od oskarżonego D. M. na rzecz Skarbu Państwa 320 (trzysta dwadzieścia) złotych kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, w tym 300 (trzysta) złotych opłaty od kar przeciwko którym skierowana została apelacja;

III. co do apelacji prokuratora dotyczącej oskarżonego R. S. (1), koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 962/13

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy we Włoszczowie oskarżył R. S. (1), K. P. i D. M. o to, że w okresie od 18 lipca 2012r. do 19 lipca 2012 r. w W. i O. gm. K. woj. (...) działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dopuścili się niżej wymienionych przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z nich, a mianowicie:

I. w dniu 18 lipca 2012r. w W., gm. K., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim wypchnięciu skrzydła okiennego w salonie dostali się do wnętrza domu mieszkalnego, skąd zabrali w celu przywłaszczenia rzeczy w postaci złotego pierścionka, dwóch par złotych kolczyków, srebrnej bransoletki, srebrnego wisiorka w kształcie serduszka, fragmentów srebrnych łańcuszków, pieniędzy w kwocie 1.210 zł., aparatu fotograficznego marki C. oraz

portfela wraz z prawem jazdy, dowodem osobistym, kartą bankomatową i kartą kredytową wystawionych na nazwisko P. L. o łącznej wartości 3.220 zł. działając tym samym na szkodę A. i P. L. – tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk;

II. w dniu 19 lipca 2012r. w O. gm. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim wypchnięciu okna balkonowego dostali się do wnętrza domu mieszkalnego skąd zabrali w celu przywłaszczenia rzeczy w postaci laptopa marki T., konsoli P. S. wraz z kablami i padem, płyt CD z gramami, telefonu komórkowego marki N. (...), telefonu komórkowego marki N. (...), telefonu komórkowego marki N. (...), telefonu komórkowego marki S., modemu do Internetu, pióra marki W., dwóch portfeli marki O., srebrnej bransoletki z zielonymi kamieniami, srebrnego pierścionka, pieniędzy w kwocie 210 zł. oraz aparatu fotograficznego marki P. o łącznej wartości 3.770 zł. działając na szkodę A. B. – tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk;

- przy czym oskarżony **K. P.** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia, w okresie od 12.09.2006r. do dnia 04.06.2010r. co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonych wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie z dnia 27.01.2005r., sygn. akt II K 1289/04 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 17.05.2011r. sygn.. akt II K 994/00 – **tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk**

- przy czym oskarżony **D. M.** czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresach od 12.09.2007r. do 12.03.2008r. oraz od 10.04.2008r. do 21.01.2012r. co najmniej 6 miesięcy kar pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonych wobec niego wyrokami Sądu Rejonowego we Włoszczowie, z dnia 07.10.2003r. sygn. akt II K 199/03, z dnia 06.04.2004r. sygn. akt II K 671/03, z dnia 29.09.2004r., sygn.. akt II K 494/03, z dnia 11.05.2005r., sygn. akt II K 228/04, z dnia 14.11.2006r., sygn. akt II 248/05 oraz z dnia 26.09.2006r. sygn.. akt II K 439/04 - **tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk**

Wyrokiem z 26 marca 2013r. roku Sąd Rejonowy w Jędrzejowie VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą we Włoszczowie w sprawie VII K 151/13 uznał oskarżonego R. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 grzywnę w rozmiarze 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych i jednocześnie na mocy art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt w kk wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności zawiesił na okres próby wynoszący 5 lat.

Przedmiotowym wyrokiem Sąd uznał **K. P. i D. M.** za winnych popełnienia zarzucanego im czynu i na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 wymierzył każdemu z nich karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 46 § 1 kk Sąd zasądził solidarnie od wszystkich oskarżonych na rzecz pokrzywdzonych A. i P. L. kwotę 777,89 złotych tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody.

Na podstawie art. 230 § 2 kpk Sąd z orzekł o zwrocie pokrzywdzonej A. B. dowodów rzeczowych w postaci: dwóch banknotów stużłotowych nr: (...) i (...) oraz banknotu o nominale dziesięć złotych o nr (...) (poz. 18,19 i 25 wykazu dowodów rzeczowych) zdeponowanych w Banku Spółdzielczym we W., a także o zwrocie A. i P. L. dowodów rzeczowych w postaci: banknotów stużłotowych nr (...), (...), (...), (...), (...), banknotu o nominale dwadzieścia złotych o nr (...), banknotów o nominale dziesięć złotych nr: nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz bilony o nominale dwa złote, dziesięć groszy i jeden grosz – wszystkie przechowywane w depozycie Banku Spółdzielczego we W..

Na podstawie art. 230 § 2 kpk Sąd orzekł o zwrocie D. M. pary obuwia Adidas koloru białego i lornetki (poz. 43 i poz. 10 wykazu dowodów rzeczowych), R. S. (1) pary obuwia marki N. (poz. 42 wykazu dowodów rzeczowych) oraz K. P. pary obuwia marki A. (poz. 44 wykazu dowodów rzeczowych), natomiast na podstawie art. 44 § 2 - o przypadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: rękawiczek (poz. 7,8 i 12 wykazu dowodów rzeczowych) i wkretaka (poz. 45 wykazu dowodów rzeczowych).

Sąd powołując się na przepis art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonym K. P. i D. M. na poczet orzeczonych wobec nich kar pozbawienia wolności, zaś R. S. (1) na poczet orzeczonej kary grzywny, okresy ich zatrzymania w sprawie w dniach od 20 lipca 2012 roku do 22 lipca 2012 roku.

Rozstrzygając o kosztach sądowych na podstawie art. 626 § 1 kpk i art. 627 kpk Sąd zasądził od K. P. i D. M. kwoty po 1.482,20 złotych oraz od R. S. (1) kwotę 1.642,20 zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiedli Prokurator Rejonowy we Włoszczowie co do oskarżonego R. S. (1) oraz oskarżony M. D.. Wyrok w części dotyczącej K. P. uprawomocnił się w dniu 26 kwietnia 2013r.

Prokurator zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze i zarzucił rażąco niewspółmierność kary polegającej na wymierzeniu R. S. (2) kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 5 lat, grzywny oraz obowiązku naprawienia szkody solidarnie ze współoskarżonymi co doprowadziło do wymierzania kary nie odpowiadającej jej celom, a przede wszystkim nie uwzględniającej znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu i zawinienia sprawy.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę wyroku i wymierzenie R. S. (1) 1 roku kary bezwzględnej pozbawienia wolności.

Oskarżony M. D. zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karę zarzucając jej rażąco surowość. Podniósł, że kara o charakterze bezwzględny uderzy przed wszystkim w jego rodzinę, która zostanie pozbawiona środków do życia, a ponadto pobyt w zakładzie karnym nie spełni swoich celów wychowawczych.

Wniósł o zmianę wyroku i warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności - nawet z możliwością podwyższenia jej wymiaru oraz oddanie go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Obie apelacje nie są zasadnymi i to w stopniu oczywistym. W związku z faktem, że to oskarżony D. M. złożył wniosek o uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego, zaś prokurator takiego wniosku nie złożył – niniejsze uzasadnienie dotyczy części wyroku dotyczącej D. M..

Ustalenia sądu pierwszej instancji co do faktu i okoliczności popełnienia przestępstw przypisanych wszystkim oskarżonym, w tym i D. M., nie są kwestionowane i w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów – nie budzą wątpliwości. Nie ma więc jakichkolwiek podstaw do kwestionowania wyroku w tej części, także jeśli idzie o przyjętą kwalifikację prawną czynów popełnionych przez oskarżonych.

D. M. zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze podniósł – kwestionując zasadność orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności – dwa zasadnicze argumenty: fakt, że wykonanie tej kary uderzy w interesy założonej przez niego rodziny, oraz nieskuteczność resocjalizacyjnej roli pobytu w zakładzie karnym.

Oceniając zasadność apelacji sąd odwoławczy zważył, że oskarżony D. M. odpowiada w tej sprawie za dokonanie dwóch kradzieży z włamaniem – przestępstw z art. 279 § 1 kk dokonanych przy tym w warunkach powrotu do przestępstwa wskazanych w przepisie art. 64 § 1 kk

(recydywy). Każde z tych przestępstw zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 1 roku do 10 lat, więc minimalna kara jaką winien otrzymać oskarżony, gdyby odpowiadał osobno za każde z przestępstw wynosiłaby w sumie 2 lata pozbawienia wolności. Kwalifikując oba czyny jako ciąg przestępstw sąd mógł orzec jedną karę, która w tym przypadku zamykała się w granicach od 1 roku do lat 15 - tu. Dodatkową podstawą obostrzenia kary jest fakt działania w warunkach recydywy, co także upoważniało sąd do wyjścia ponad górną granicę zagrożenia – do 15 lat.

Sąd orzekł karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, czyli w rozmiarze niewiele ponad dolne ustawowe zagrożenie, dając wyraz temu, że wziął pod uwagę wszystkie okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego, w szczególności fakt przyznania się do popełnienia zarzuconych czynów i odzyskanie części rzeczy skradzionych.

W tym świetle orzeczona kara na pewno nie może być uznana za rażąco niewspółmierną (tu surową), co jest podstawą do ewentualnej zmiany orzeczenia w przedmiocie kary. Przeciwnie – wymiar kary, przy uwzględnieniu stopnia społecznej szkodliwości czynów i faktu że chodzi o popełnienie dwóch przestępstw, uznać należy za łagodny.

Co zaś do podniesionej w apelacji kwestii warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności wskazać należy, że orzeczenie takie sąd może wydać tylko w przypadku istnienia tzw. pozytywnej prognozy kryminologicznej co do oskarżonego (zob. z art. 69 § 1 i 2 kk) a więc istnienia uzasadnionego przekonania po stronie sądu, że mimo niewykonania kary pozbawienia wolności, sprawca będzie w przyszłości przestrzegał porządku prawnego.

D. M. takiej rękojmi nie daje. Uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego i powracanie do przestępstwa po kolejnych wyrokach, w tym orzekanych także z warunkowym zawieszeniem wykonania kary wskazuje, że oskarżony jest sprawcą niepoprawnym i brak jest podstaw by zaufać jego deklaracji co do zmiany trybu życia. Oskarżony miał w przeszłości szansę na uniknięcie wykonania kary, skoro zaufanie jakim go wówczas sąd obdarzył zostało zawiedzione – trudno oczekiwać szans kolejnych.

Podkreślić należy, że to nie sąd postawił rodzinę oskarżonego w trudnym położeniu w związku z perspektywą odbycia kary pozbawienia wolności, lecz zrobił to oskarżony kolejny raz popełniając przestępstwa, za co musi obecnie ponieść karę. Oskarżony miał tego świadomość i popełniając kolejne przestępstwa i zawierając związek małżeński.

Nie przekonuje też zwarty w apelacji argument o braku resocjalizacyjnego oddziaływania pobytu w zakładzie karnym. Oczywiście nie wszyscy sprawcy przestępstw przebywający w zakładach karnych zaprzestają popełniania przestępstw. Jest kategoria sprawców, niestety należy do niej także oskarżony D. M. o czym świadczy jego przeszłość kryminalna, którzy resocjalizacji się nie poddają. Nie jest skuteczna wobec nich także próba wychowania poprzez warunkowe zawieszenie wykonania kary, o czym także świadczy przeszłość oskarżonego. Tak więc w przypadku sprawców niepoprawnych rolą kary jest represja za zło wyrządzone przestępstwem oraz izolacja sprawcy od społeczeństwa, chroniąca to społeczeństwo przynajmniej w okresie odbywania kary, przed jego przestępczymi działaniami.

Mając na względzie wyżej przedstawione rozważania sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do uwzględnienia apelacji oskarżonego D. M. i zmiany zaskarżonego orzeczenia co do kary.

Jak wykazano - kara nie razi surowością a oskarżony wcześniejszymi swymi działaniami wykazał, że nie daje rękojmi przestrzegania prawa w przyszłości.

Dlatego działając na podstawie przepisów art. 437 § 1 kpk i art. 456 kpk sąd odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Wobec nieuwzględnienia apelacji – to oskarżony ponosi koszty procesu związane z postępowaniem odwoławczym (art. 636 § 1 kpk).

Na koszty te składa się 300 złotych opłaty od kary przeciwko której skierowana była apelacja – stosownie do przepisu art. 8 w związku z art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. Nr 49.83 p.223 zez zmianami), oraz 20 złotych zryczałtowanych kosztów doręczeń pocztowych w postępowaniu odwoławczym.

SSO Bogusław Sędkowski